

תולדות דוד

דוד עבדי נבואה
לדוד לעולם
 (תחזקאל ל"ו)
וינבא נבואה
עבדו
 (התילים ע"ח)
דוד מלך
ישראל ריו וקיים
 (דוד ז' ס"ב)

קברו של דוד

קירות הטיט מכביר דוד ושלמה ומלכי בית דוד

ויבאר את שבת
יהודה את הרר
ציון אשר ארחב
 (התילים ע"ח)
כי בחרה ה'
איוורה למושב לו.
שם אצמיה קרון
לדוד ער-כתי נר
לשתייה
 (התילים ק"ב)

דוד מלכא משיחא

לדעת ♦ לצפות ♦ לחהמר ♦ לבקש

אני לדודי ודודי לי
ג'יוון א' + אלול - תשרי תשפ"ג

בדרבו של דוד

אורו של דוד המלך בדי ימים זים

יסורים באהבה בשיר ושבח

כי ה' עושה זאת כי מימיני כל אמוט - כי מה יעשה לי האדם ואם ח'ו אמוט יהיה זה מאת ה' לכן שמח ליבי ויגל כבודי כי מאת ה' היתה זאת. (דברי משה וישלח)

וכמו שהורה לנו בתהילים: "דום לה' והתחולל לו" (תהילים ל"ו). ודרשו חז"ל: צפה לתקדושת ברוך הוא. אם הביא עליך יסורים, אל תהי מבועט בהם, אלא הוי מקבלן קפליין (פרוש: כלי זמר). (מדרש תנחומים)

מסופר על האחים רבי חיים ורבי שלמה זלמן מוולוז'ין שנסעו פעם בדרך. יהיה בבואם למלון, דיבר אתם בעל האכסניה קשות, העליב אותם ולא נתן להם מקום ללון. הם המשיכו ונסעו משם מבלי לחכות שיעלה השחר. בדרך ראה רבי חיים את אחיו רבי זלמן, והנה הוא בוכה. אמר לו: "הגד לי רבי זלמן, למה אתה בוכה בכיה של חינם? ראה, אני לא נתתי ליבי לכל דברי ההבל אותם השמיע בעל האכסניה". השיבו רבי זלמן, אחיו: "חיליה לי, אין אני בוכה על הגידופים שספגנו אולם בשעה שהלח חרף אותנו, הרגשתי מעט כאב לב מדברי האיש וחשבתי שעדין לא הגעתי למה שדרשו חכמינו זכרונם לברכה: "הנעלבין ואינם עולבין - עושים מאהבה ושמתים ביסורים" ואילו אני לא הרגשתי שמחת לב מגדופיך, על כן בוכה אני ומצטער, מתי אכון הנהגתי כדעת חכמינו. ועל זה כדאי לבכות". (תולדות אדם)

ה' יכונן לבת בדרוכו של דוד המלך ולקבל הכל באהבה מתוך שמחה ושיר ושבח, אכ"ר.

דוד המלך - נעים זמירות ישראל נמלט מעיר המלכה, זאת לאחר שאבשלום בנו מורד בו. במהלך מנוסתו עבר דוד בעיר מגוריו של שמעי בן גרא, שהיה איש ממשפחת בית שאול וראש הסנהדרין. שמעי בן גרא החל לקלל את דוד המלך לביישו ולסקול באבנים ודבריו הכריזו ואמר: "צא צא (מירושלים) איש בית שאול אשר מלכת ויתן יי את המלוכה ביד אבשלום בנך, והנך בריעתך כי איש דמים אתה". דוד המלך מקבל בשתיקה את הביזיונות ולא מרשה לפגוע בשמעי בן גרא - "כי ה' אומר לו קלל" (שמואל ב' טו)

דרך חיים לימד אותנו דוד המלך דרך של קבלת יסורים ותוך ובזיונות באהבה, הכרה כי כל צרה וקושי הרי הוא נשלח אלינו בהשגחה מלמעלה.

הש"ה הק' כותב שציעה זו הנה תרופה לנפש לכל אחד מאיתנו:

"זוה הענין הוא שאמר דוד המלך ע"ה על שמעי בן גרא 'כי ה' אמר לו קלל', כלומר, השם יתברך שלח אותו אלי מפני חטאי, וזהו טמדת הסדו יתברך, שיסורין אלו שאינם חסרון בחיי, ינכו וימרוך עונש חטאי, ואיך לא אקבלם באהבה מחשם יתברך.

על כן, אף על פי שהיה מלך גדול וקדוש, קיבל באהבה, וקל וחומר להדיוט כמוני, שיקבל כל עילוב וישמע חרפתו ויודה לה". (שער האותיות, ענוה)

"כמו שראינו אצל דוד ששמה ביסורים ואמר 'שוייתי ה' לגנדי תמיד כי מימיני כל אמוט לכן שמח ליבי ויגל כבודי' היינו שאף שיש דבר שמתנגד לי - שאינו הולך כרצוני ויש לי יסורים ועונות נפש אני מאמין תמיד

דוד המלך בגבורתו כובש את המצבר החזק מצודת ציון - היא יבוס. וכאות כבוד על כך נקרא המצבר על שמו "עיר דוד". לאחר מכן השלים דוד המלך את לכידת העיר כולה. ויילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד... וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד".

"ויבן דוד קטבי טן המלוא וקיתת" (שמואל ב' טו). דוד חפר חפירה גדולה סביב עיר ציון ומילא אותה במים, כדי שלא יוכלו לגשת לעיר בקלות. מן המילוא כלפי פנים - בנה חומה גבוהה ומבוצרת, כדרך שעושים כדי לבצר את הערים מפני האויבים ועל ידי בניין זה סביב המילוא, בנה דוד את יסודות בית המקדש, עליהם בנה שלמה מאוחר יותר את בית המקדש.

יסודות אלו שנבנו על ידי דוד המלך לא נחרבו אף כאשר נחרב הבית כולו

"בחד ציון משכן כבודך כי עיקר שכינת כבודו בציון עיר דוד... וכל תבנית בנין. (תרוקן)

יוצא לאור על ידי מוסדות "קבר דוד המלך" העוסקים בס' מעל עשר שנים לחיזוק הצביון הרוחני בהאדרת קול התורה והתפילה בכל ימות השנה על ידי ארגון משמרות תהילים וזוה"ק, כולל הצות לתורה ותפילה ועוד מגוון פעולות כראוי למקום קדוש זה.

בימים א-ה נסגר המקום בין השעות: 01:00 - 23:00 בביל שב'ק נסגר בשעה 20:30 עד שעה לפני הנגן בביל שיש' ומוצ"ש פתוח רצוף. במקום מתקיימים כל מגני התפילות. תפילה שחרית בגן החמה.

ניתן להשתתף בפעילות ובחגיגות הגיליון: מוקד ושעות מציין: 02-644-18-18 (השעות הרגוע) סקס: 02-644-18-15 אימייל: doze64418@gmail.com

בהעברה לחשבון בנק פאני (52) סניף 177 ח-ן-1 152854 נדרים פלוס/קהילות ע"ש "מוסדות קבר דוד המלך".

כאשר ברח דוד המלך משאול המלך אל שמואל הנביא לניזות ברמה, ישב לעסוק עם שמואל הנביא בלימוד התורה. בתקופה זו גילה שמואל הנביא לדוד את מקום המקדש.

מסביר הרד"ק: "קבלה היתה בידם כי ציון ראש מי מממלכת ישראל, ולא ילכוד אותה אלא מי שיהיה מלך על כל ישראל". דבר זה לא קרה בימי שאול, אלא בימי דוד שנמשח למלך על כל ישראל.

ירושלים ניתנה לשבטי יהודה ובנימין עם כניסת בני ישראל לארץ ישראל וחולקה לנחלות. אך עדיין נותר חלק מנחלת בנימין בידי היבוסים, וחלק זה היה צריך לכבוש מידי היבוסים. היה זה הצעד הראשון בו נטק דוד המלך לאחר שהתאחד כל העם תחת שלטונו. הוא סיים את כיבוש ירושלים - שהיתה עיר נכריה עד אז - מידי היבוסים.

מובא בספרים הקדושים: "כי אברהם רדף אז אחרי המלכים להציל את לוט, בשביל הנקודה טובה שהיה בלוט, ועל כן, אף על פי שלוט היה רשע, מסר אברהם נפשו בשבילו להצילו. בשביל הנקודה טובה שהיה בו, כי ממנו יצאה רוח שיצא ממנה דוד-משיח". וכן נאמר: "וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים" (יבראשית י"ג ה). מובא במדרש: "אהלים הלא הן רות המואבייה ונעמה העמונית".

למדים אנו מכך, שהסיבה העיקרית שהביאה את אברהם אבינו לצאת לגור לטו היתה - הצלת צאצאו, העותיד לצאת ממנו, הלאו הוא דוד המלך.

למדים אנו מכך, שהסיבה העיקרית שהביאה את אברהם אבינו לצאת לגור לטו היתה - הצלת צאצאו, העותיד לצאת ממנו, הלאו הוא דוד המלך.

הצלת לוט מסדום

אחר הינצ'לם, נכנסו לוט ושתי בנותיו אל המערה. בנותיו היו בטוחות כי נגור כלילה על כל היקום, ואין העולם ממשיך להתקיים יותר. אמרה האחת אל רעותה: חבה שגקה את אבינו יין ונחיה מאבינו זרע. "ונחיה מאבינו זרע" - בן אף חתוב כאן, אלא "ונחיה מאבינו זרע" - אותו זרע הבא ממקום אחר ואי זה, זה מלך המשיח".

שוב רואים אנו כי לאורך כל השתלשלות ימי חייו של לוט, חפפה עליו שמירה ליליונה, שהשגיחה על נשמת מלך המשיח שלא תאבד, כך תוכל לרדת ולפעול בעולם למען כלל ישראל.

ויברכה ה' מציון
יוצא לאור לזכות כלל ישראל לנאולה במחסד וברחמים לזכות כל התורמים התפצים בעולם שמהם שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה.
 לזכות להשתתף בגיליונות הבאים ניתן לפנות למערכת והסתייג בגיליון.
ישא ברכה מאת ה'

דוד מלך ישראל - שלוש מילים שנוגעות בכל לב יהודי. דוד המלך - סמל המלוכה דקדושה, אליה נכספת כל נפש יהודית בכל הדורות בחפילה שתתגלה והמלוך בעולם. דוד המלך - שמיוס בריאת העולם צפה הקב"ה והביט בנשמתו אימתו תרד לעולם. דוד המלך - שמיוס בריאת העולם נלחמו כוחות הסטרא אחרא בכל כוחם בסנין למנוע את ירידת נשמתו אל העולם.

דוד המלך - שמיוס לידתו ועד פטירתו לא נתן לעצמו מנוח. כל ימיו לחם את מלחמת ה' בעזו. דוד המלך - עד היום מצפים אנו ומייחלים כי הקב"ה יחיש את נאולתנו ואת פדות נפשנו ויביאנו ליום בו יתגלה משיח בן דוד, "ועלו מושיעים ברה ציון... והיתה לה' המלוכה" (יעובדיה א, כ"א). פחד ורעדה יאחזונו, בנשמתנו אל מלאכת הקודש של העלאת מסכת חייו של דוד מלך ישראל עלי כתב, נישא עינינו למרום בתפילה שיעלה בידנו לכוון אל השערה, לבל נחטיא ונפגום חלילה וחס בקדש הקדשים, שלא נוסף או נגרע חלילה בכתיבתנו מגודל שגב ימי חייו הקדושים.

המלחמה על נשמת דוד מלכא משיחא

אם נתבונן מעט במקורותינו, נגלה דבר פלאי: מאז בריאת העולם ניטשה מלחמה עזה בין כוחות הקדושה לבין כוחות הסט"א על נשמתו הקדושה של דוד המלך. הם יודעים היטב בכח נשמת קדושה זו, נשמה שתפעל לבנית בית ה', תכונן את מלכות דוד על מנוה, ותהיה זו שתגאל את עמי" באחרית הימים. לכן, ניסו למנוע בכל כוחם את רדתה, קיומה וצמיחתה של נשמה זו בעולם. אך ה' לא עזבה בידיהם, כי אל יזנח לעולם ה'.

פרשת בראשית, לאחר שהגור הבל על ידי אחיו קין, נולד לאדם הראשון בן אחר נוסף, שות שמו.

"כי שת לי אלוקים זרע אחר". על אותו בן אמרו חז"ל: "זרע אחר, זרע הבא ממקום אחר ואיזה זה? זה מלך המשיח", כשהכוונה לדוד המלך.

פרשת לך לך, המלכים חטפו את לוט בן

עיצוב ועיטור: אילנה ש"ג 052-07446

ספרו של דוד

פנינים וטובות מנודלי ישראל על ספר התהילים

כמשתנת היהודי הטוב מגוסטינין

רבי יחיאל מאיר ליפשיץ - הר"ם מגוסטינין, הנודע בכינוי 'בעל התהלים' או 'היהודי הטוב מגוסטינין' היה ממנהיגי החסידות בפולין לאחר פטירת רבו רבי מנחם מנדל מקוצק ז"ע.

ר' יחיאל מאיר נודע כגאון עצום וכעילוי חריף, הסיבה בעינייה זכה לכינוי הגעולה "בעל התהלים" טמונה בדרך חייו, בה פעל ישועות על ידי אמירת התהילים. כל תרופותיו וצרותיו וסגולותיו מלווים היו בפרקי תהילים. וכך אמרו עליו אנשי דורו "דוד המלך נעים זמירות ישראל ידע לחבר את ספר התהילים, היהודי הטוב מגוסטינין ידע לומר התהילים".

באחד הימים, בא לפני ר' יחיאל מאיר אחד מגני העיר עם בנו החולה, לבקש רפועה. ציעה הרבי שהחולה בעצמו יאמר חמש פעמים את ספר התהילים. טען האב "וכי יכול בני החולה לומר חמש פעמים את ספר התהילים?!" שיבר לו הרבי: "שמע ואספר לך לפני מספר

מזמורי דוד המלך שעצרו את השטפונות בכנדר

היה זה בתחילת חורף תרע"ה בעיר בגדד, בזמן מלחמת העולם הראשונה, כאשר כיסו עינם שחורים את השמים, ברקים ורעמים החלו להתגלגל במרחבי השמים, ומטר ולעפות כבד וסוחף ירד במשך עשרה ימים רצופים ללא הפוגה.

מי הגשמים זרמו בשטף אל תוך נהר החידקל החומצת את העיר בגדד, וסחפו עימם את כל הנקרה בדרךם. אט אט החל נהר החידקל לעלות על גדותיו, ובליל שלישי - ז"ג סלו, פרצו מי החידקל את הסכרים שלצידו הנהר, והחלו מצייפים את הרחובות והבתים.

התפלל על בקשתו. המזור כולו הרי מוצף במים, ואין יבקש ממנו רבי לבוא עם אל תוך הסכנה!

כאשר ראה רבי יהודה פתיה את הדאגה והפחד על פני תלמידו, חיך אליו במאור פנים ואמר לו: "אל דאגה, פיוז עמי. לא יאונה לך כל רע".

הלכו רבי ותלמידו אל קבר רבי יצחק הגאון, כשהם צועדים אך בקושי על האדמה הביצית והטובענית. בהגיעם לקבר הצדיק, השתטח רבי יהודה פתיה על הקבר, ובכביות שלישי אמר את כל ספר התהלים. והנה מיד לאחר שהשלים רבי יהודה פתיה אמירת כל ספר התהלים - התרחש נס מופלא: המים החלו להתרחק ולסגת אל תוך נהר החידקל, ותוך זמן קצר נעלמו מהעיר בגדד. כאשר ראו האנשים מרחוק את המים הנסוגים, תמרו ולא הבינו כיצד התרחש הפלא. לאחר זמן סיפר רבי יהושע משה תלמידו של רבי יהודה פתיה את שראו עיניו. (הכמי בגל)

רבי יהודה פתיה נלב"ע בכ"ז אב ה'תש"ב זע"א

ספר זה הוא כתב הקדושים ואת האוצר היקר הזה מלא יקר שרש מלא הדר כל כבוד ועון, אצור בתוכו כל מהדומני אשר הו לינו מימי קדם, בעוד רוח השיר חי בפי שירי קודש, בעוד ניסח רוח השם על נעים וטובות ישראל עלי היגון וכינוי, כדומלו כבוד אשר כולו. כל אדם יחזה בו, כל תפילה ומל תחנית, כל הודאה וכל תהילה על דבר ועל כל עניין צוקה או תשועה, צרה או רוחה, ליהוד או לרבים.

(הקדמת הרב"ם לפרושו על התהילים)

רחם נרחבך על עמך צורנו.

לבקש את דוד

הצפייה לטוילה והנחלת משה בן דוד

לצפות לכיאת המשיח באמת

כאשר יעמוד אדם בפני בית דין של מעלה ידרש להשיב על השאלה הנוקבת: "הצפיית לישועה?"

כיצד זה ניתן לצפות לכיאת המשיח?

אמנם, כל אחד מאיתנו מצפה לישועתו הפרטית. אך לא לצפייה זו בלבד התכוונו אנשי כנסת הגדולה כאשר קבעו לנו לומר בתפילה ג' פעמים "כי לישועתך קיינו כל היום ומצפים לישועה". כוננתם במילים אלו היתה שנוצפה לישועת ה' הכללית ולכיאת המשיח. מוטל על כל אדם לייחל ולצפות "מתני זה בא, מתי נזכה לזה?".

***

צפייה זו הנה מעיקרי הדת והיא מ"ג עיקרי האמונה שכל אחד מישראל צריך לשנן מדי בוקר "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיתממה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא".

רבים מאיתנו, חושבים בסתר ליבם, הלא נאמר במדרש: 'אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב', ולכאורה אין זה הכרח בציאותי. או בטענה: 'ערך לא בא אליהו לבשר' וכי ועוד מדרשים רבים היוצא בהם, ואמנם טעות בידם כמו שנבאר.

"חיוב אמונתנו אינו קשור כלל וכלל בהבנת כל אלו המאמרים והמדרשים. ואפילו אין אנו מבינים איך זה שייך, כל זה יובן לכשיבוא המשיח ויגלה הדברים הנסתרים, ואנו כל תפקידנו ותובנתנו הוא להאמין ולחכות לכיאתו בכל רגע ומש."

מי שאינו מחכה לכיאתו הרי זה מפני שמאמין בכלל הענין שיבוא פעם משיח, אבל אינו מאמין שיכול לבוא בכל רגע שמש, וקובע לעצמו זמנים שבהם יכול לבוא ותנאים שבלעדיהם לא יכול לבוא.

אין ישראל רואים סימן נאזרה לעולם עד שירווו ויבקשו שלושם מלכות שמים מלכות בית דוד ובירת המלךשד ויקרש ששאל ק"ו

לצפות לכיאת המשיח באמת

והחליט לעצמו שכל זמן שלא יעשו תשובה, או כל זמן שהדור אינו כולו זכאי או כולו חייב, או כל זמן שעדיין לא ראה בעיניו את אליהו הנביא, או כל זמן שאינו רואה התקיימות כל הסימנים דעקבתא דמשיחא וכל כיר"ב, כי אז עדיין לא שייך שיבוא, וממילא אינו מחכה לכיאתו בכל רגע, אלא שמחכה שיבוא לאחר שיתקיימו כל התנאים וההקדמות שקבע לעצמו ע"פ פשוטם של המדרשים ודברי חז"ל.

ואינו יודע את הידיעה הפשוטה בתכלית שכל המדרשים לכשיבוא המשיח יעצמו לכשיבוא. וחיוב האמונה הוא להאמין שיכול לבוא בכל רגע, ואין זה יהיה - זה כבר נראה כשנוכחה ונראה". (דברי זאב"י פטור קפ"א)

שאלו פעם את מרן ר"ח הלוי: "כיצד יכולים אנו להכות בכל יום שיבוא המשיח, הרי אליהו עדיין לא בא, ואמרו חז"ל שאליהו הנביא יבוא ג' ימים לפני ביאת המשיח?!"

השיב להם בשנינות: "לכשיבוא המשיח החיוב להאמין ולחכות בכל יום ממש וכל היום". בהודמנות אחרת השיב על שאלה זו: "ההלכה היא כמו שכתבו בסידור: אחכה לו בכל יום שיבוא".

נביא את דבריו המאירים של המב"ט, בספרו "בית אלוקים":

"וכן אם יגביל לו זמן, לא יאמין ביאתו קודם הזמן הווא... אבל על כל פנים, כל הוא יחשוב שיתאחר, כי אין לו זמן מוגבל, ואפשר בכל יום ביאתו, כמו שאמר הכתוב: היום אם בקולו תשמעו. וגם שנתאחר הרבה בו הזמן, יהיה לו יותר תקוה, כי הוא קרוב יותר מזמן שעבר, וכמו שאמר הכתוב: אם יתממה חכה לו, כי יאחיוהו הוא סיבה שתחכה לו יותר".

ש"ת מציון

- א. מי הם המלכים השטונים בהר ציון?
- ב. מפני טעם מה נהר גדול בן מלכי בית דוד?
- ג. מדוע נקרא מקום ציונם "עיר דוד"?
- ד. אילו אצורות נטמנו במקום קברי המלכים, וזכי הרוח אצל טחם?
- ה. היכן מוזכר "הר ציון" בכתובים, לא כסיפור חייהם של המלכים?

ישועות דוד

ישועת מציון קברי דוד ושלמה ומלכי בית דוד

הגידול שנעלם בזכות דוד המלך

השעה שעלת בוקר רגילה, המולת הבוקר והלחץ השגורתי, בה נתברכו בתי ישראל, לא נוסחתם על בתינו. בתוך כל המזל אנו מבינים שעל פניו של חיים בן 5-ה יש נפחות קטנה בלחי מעין עקיצה של יצוע. לא יחסתי משמעות לעקיצה והמשיחה הלאה בקלחת הבוקר.

עברו מספר שבועות ושום סיפור לא נראה לעין הימים נקפו, ואנו גילינו, לחרדתנו שהנפחות שעל הלחץ זה הולכת וגדלה, הולכת ומתפשטת...

הגענו עם חיים הקטן להיבדק אצל רופא עור ומטחה שבדק את הלחי דקות ארוכות כשפניו מביעות אנה. לאחר בדיקה באסטולת הבוקר, עת רצון המסוגל לרפואה כידוע ובתפילתם יעוררו את זכות דוד ושלמה המלך השוכנים שם לרפואה וישועה.

היו מדהימים הגידול התגלה כשפיר בלבד, הרופאים השתוממו ושפשפו עיניהם בחוסר אמן... באחד מהפעמים שהיינו בבית חולים לצורך מעקב, פנתה אלינו רופאה ופורמטית שעבדה בבית חולים "אתם יהודים מאמינים, נכון?" כך שאלה. "הדעו לכם שהיה פה גלי. עינים רבות אני עובדת פה ומעולם לא קרה שגידול כזה יתראפא מאילו. גם לא מופיע ברשמות אף תיעוד של מקרה כזה" שמחתי בליבי והודיתי לה' שנתקדש שם שמים על ידינו.

במהלך אותה תקופה, התעורר חיים באחד הקברים כשרגלו כואבת לו, עד שבקושי רב הצליח לעמוד על רגלו. נבהלנו מאד וחששנו שאולי זה קשור למצבו הקודם, וזכרנו שקיבלנו על עצמנו לקחת את חיים לקבר דוד המלך, להודות להשם יתברך בבוא עובדיה. והנה, הישועה אכן באה אך את אשר הבטחנו - שחכנו לקיים, מיד יצאנו אל קבר דוד המלך, ששערה להשם על כל החסד שעשה עמנו. לא עבד כל החסד ששערה להשם על שתי רגליו הנפחות בלחי, גם היא ירדה לגומי, רק צלקת קטנה נשארה שם לזיכור.

ביום ראשון מתקשר הרופא, הוא מעוניין שנתחיל תיכף ומיד בטיפולים שמעתי אותו נואם ומסכי כי המהירות הינה קריטית במצב כזה וחייכתי בקוצר רוח שייסיים להרצות. משייים, הטלתי בפניו את הפצצה "הנפחות התחילה לדה, רואים שיפור ב"ח".

הרופא לא האמין למשמע אוננו, על פי תוצאות הבדיקה, ידול כזה לא יתראפא מעצמו המונתי אותו בהתרגשותו לבוא ולצפות בנס. הרופא התקשה עדיין להאמין וביקש שישאל

להזכיר לנו את החסדים ואת הנס הגלוי אותו ראינו ב ע י נ י ו ש לבזנתו של דוד מלך ישראל.

[מלך" פא. בית חסד]

בן דוד ענברך יבא ויגאלנו רוח אפינו משיח ה'.

על ציון משכן כנורך וזול בית הפארנהו.

ראית ישועה בזכות דוד המלך וציון חק' השאר פרטים במערכת.

(המסמך 2023)

התשובות יופיעו בנלווח האב בעת' ניתן לשלוח תשובות למערכת בדוא"ל

026441818@gmail.com

או 02-644-18-15

בין העונות נבנות העדף הערלה על יבנות לעית

ספרי קודש וכן יזכר שם על קברי מלכי בית דוד.